

ret for Hovedstadens Vedkommende, idet Kvinderne her har stemt med 9 pCt. mindre end i 1913. Selv om det ogsaa er gaaet tilbage med Valgdeltagelsen i Provinsbyerne, staar de dog denne Gang med en Deltagelse fra Kvindernes Side, som er 2 pCt. mere end den tilsvarende i Hovedstaden. Nedgangen var mindst i Landdistrikterne, idet den kun bestod af 1 pCt.

Valgte kvindelige Kommunalraadsmedlemmer.

	1913
Frederiksberg:	3
København	13
Provinsbyerne	55
Landdistrikterne	65
	1917
Frederiksberg	3
København	11
Provinsbyerne	53
Landdistrikterne	48

Som man ser er Tilbagegangen med Hensyn til valgte Kvinder størst i Landdistrikterne, hvor der er valgt 17 færre end i 1913, for Provinsbyerne og København hver især er der gaaet tilbage med 2. Ogsaa paa Frederiksberg maa det siges at være gaaet tilbage, til Trods for, at de kvindelige Medlemmers Antal er 3 ligesom i 1913, men det maa huskes, at Raadet der er blevet forøget med 4 Medlemmer, hvilken Forøgelse kun er kommet Mændene til Gode.

Sverige!?

—o—

Svenske Kvinder gaar i disse Dage rundt i Valgretsfeber. De holdt, som vi før har meddelt, et Møde den 13. Maj, og vi forstaar af Beskrivelserne, at det forløb under al den Stilfuldhed, som svenske Kvinder altid lægger over deres Møder, og som danner en smuk Ramme om Indholdet af de Taler, som svenske Kvinder altid har haft deres Styrke i at holde, særlig for deres Krav om Valgretten.

Hvad selve „Situationen“ angaar skal vi berette følgende:

Siden Sverige i 1866 lod sin Rigsdag, sammensat af de fire Stænder, afløse af to Kamre med Valgcensus og Højstbeskattede — Systemet, har det kun haft en

Valgretsreform i 1909. Denne medførte forskellige demokratiske Bestemmelser, saaledes at Andetkammer (Folketinget) nu vælges af Vælgere uden Cencus men som har udredet Skat i de sidste 3 Aar og har opfyldt Værnepligten. Førstekammer (Landtinget) vælges af de kommunale Raad i Land og By og af „Landstingene“ (Amsraadene). Ved kommunale Valg gælder et Slags Flerstemmesystem, der er afhængig af Vælgerens Skatteindtægt.

Siden 1909 har der saa at sige hvert Aar i Rigsdagen været rejst Forslag om at fremskaffe en mere demokratisk Reform, heri indbefattet Valgretten til Kvinder.

Sagen har imidlertid ikke kunnet faa tilstrækkelig Vind i Sejlene, men nu synes det som om de urolige Forhold, hvorunder man lever i disse Tider, ikke mindst i Sverige, har medført en Mulighed for en ny Valgretsreform. Der foreligger tre forskellige Forslag fra Venstres og Socialdemokratiets Side, og man venter nu spændt paa, om den Forhandling, som antagelig skal finde Sted i Løbet af Juni Maaned, skal føre til, at Højreregeringen, som i Øjeblikket er ved Roret, kan imødekomme de andre Partier, saaledes, at en ny Valgretsreform bliver indført. I de tre Forslag er Kvinders Valgret medtaget.

En Ændring i Grundloven skal vedtages af to Rigsdage i forskellige Valgperioder, før den bliver Lov.

Overalt i den Verden, der interesserer sig for Kvinders Ret til Medansvar og Medstyre, vil man med Spænding imødesee Forholdenes Udvikling i Sverige.

Dansk Storindustri og Storsyn.

—o—

Under denne Overskrift har Dr. med. Kjer-Petersen i „Hovedstaden“ rettet et Angreb paa vor Storindustri Mænd, fordi de ikke drager Omsorg for deres Arbejdere, særlig kvindelige Arbejders timelige og aandelige Vel. Udgangspunktet for Doktorens Angreb er den Aarsberetning for Missionen blandt kvindelige Arbejdere, som nylig er udsendt, og Doktoren anfører som Motto for sit Angreb følgende Li-

nier af Aarsberetningen: „Thi det er for deres Folks timelige og aandelige Vel, at vi arbejder.“

Paa dette Angreb har cand. polit. Poul Drachmann og Formand for Industriraadet, Alex Foss, svaret.

Vi bringer i dette Nummer Dr. Kj. P.s 1. Artikel og skal i de følgende Numre bringe enkelte Uddrag af dette Ordskifte, som vil interessere alle Kvinder med social Forstaaelse.

Det paastaas af dansk Storindustri Profeter, at Danmark gaar ind i en ny, i Industrialismens Tidsalder. Der er unægtelig ogsaa løbet meget Vand i Stranden siden den Gang, da det stærkeste Indtryk, man fik af vort agerdyrkende Fædrelands Industri var, hvad der i Granzows Lærebog i Geografi stod at læse om, at man fra Randers fik Laks og Handsker. Nu er man som bekendt kommet videre, og ikke blot har Sønnen af det sidste Slægtleds største Lyriker forkyndt Industrialismens Evangelium, men — hvad der ikke er Lyrik — den danske Industri har siden August 1914 tjent Millioner og atter Millioner, og da forleden en dansk Kritiker tilegnede en Bog, der sagdes at rumme en gennemført Samfundsopfattelse, til En, han var stolt over at kalde sin Landsmand, saa var denne Mand at finde blandt Industriens Mænd.

For den, der kender noget til dansk Industri, kunde der maaske derfor paa — som det af det følgende vil ses — given Foranledning være Grund til at undersøge om dansk Industri, nu ogsaa er saa stor — saa storstilet — som dens Profeter forkynder det.

Det er nu imidlertid slet ikke dansk Industri national-økonomiske Opfattelse, der skal beskæftige mig her. Det er dansk Industri subjektive Syn, der interesserer mig eller med andre Ord, om jeg saa maa sige, dansk Storindustri Hjertelag.

Jeg tænker hermed ikke paa enkelte blandt Industriens Mænd. Jeg ved, at der er mange blandt disse, der ikke tror, at et Menneske — og allermindst en Fabriksarbejderskes Liv — er afhængig af hendes egen Vije. Mange af Industriens Mænd ser klart, at vi Mennesker — og ogsaa Fabriksarbejdersker — paa een Gang er en Funktion baade af vor egen